

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1844/2015
05.11.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранка Станића и Гордане Ајншпилер-Поповић, чланова већа, у парници по тужби тужиоца Д.К. из Н.С., кога заступа пуномоћник Б.В., адвокат из Ф., против тужене Републике Србије, коју заступа Републички јавни правобранилац из Београда, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж бр. 4745/14 од 09.10.2014.године, у седници већа одржаној дана 05.11.2015.године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца Д.К. из Н.С. изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гж бр. 4745/14 од 09.10.2014.године.

Образложење

Пресудом Првог општинског суда у Београду П бр. 2112/08 од 11.04.2008.године, која је у погледу датума исправљена решењем Првог основног суда у Београду П бр. 25128/11 од 24.11.2011.године, обавезана је тужена да тужиоцу исплати износ од 1.200,00 динара са законском затезном каматом од 01.03.2000.године па до исплате, износ од 140 евра који представља противвредност износа од 280 ДМ са домицилном каматом на износ од 280 ДМ од 01.03.2000.године до 31.12.2001.године све прерачунато у евро са тим датумом па са каматом које овлашћене пословне банке у месту испуњења плаћају на девизне штедне улоге по виђењу на валуту евро за период од 01.01.2002.године па до исплате. Обавезана је тужена да тужиоцу на име накнаде штете због незаконитог рада прекршајних органа не доношења решења о трошковима прекршајног поступка исплати износ од 7.600,00 динара са законском затезном каматом од 04.03.2002.године па до исплате. Обавезана је тужена да тужиоцу на име накнаде штете због незаконитог рада прекршајног органа изазивања трошкова позивањем адвоката и тужиоца ради враћања новца који није у оптицају исплати износ од 14.900,00 динара са законском затезном каматом од 25.05.2004.године па до исплате. Обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 34.675,00 динара.

Виши суд у Београду је побијаном пресудом Гж бр. 4745/14 од 09.10.2014.године у ставу првом изреке одбио као неосновану жалбу тужене и потврдио исправљену првостепену пресуду Првог општинског суда у Београду у ставовима другом, трећем и четвртом изреке. Ставом другим изреке другостепене пресуде преиначена је првостепена пресуда у ставу првом изреке, тако што је одбијен тужбени захтев за обавезивање тужене да тужиоцу исплати износ од 1.200,00 динара са законском затезном каматом од 01.03.2000.године до исплате и износ од 140 евра који представља противвредност суме од 280 ДМ са домицилном каматом на износ од 280 ДМ од 01.03.2000.године до 31.12.2001.године, све прерачунато у евро са тим датумом па са каматом коју овлашћене пословне банке у месту испуњења плаћају на девизне штедне улоге по виђењу на валуту евро за период од 01.01.2002.године па до исплате.

Против другостепене пресуде у делу којим је преиначена првостепена пресуда и тужбени захтев одбијен ревизију је изјавио тужилац због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права. Ревизију је засновао на члану 403. став 1. тачка 2. ЗПП, којим је прописана увек дозвољена ревизија, ако је другостепени суд преиначио пресуду и одлучио о захтевима странака.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије применом члана 401. став 2. тачка 5. у вези са чланом 394. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 125/04 и 111/09) који се у конкретном случају примењује на основу члана 506. ста 1. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11) осим у погледу ревизијског цензуса који је прописан одредбом члана 23. став 3. Закона о изменама и допунама ЗПП („Службени гласник РС“ 55/14) и одлучио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Тужба је у предметном спору поднета 04.03.2002.године, ради накнаде штете у износу од 9.300,00 динара. У току спора тужба је преиначена па је коначно 03.08.2006.године постављен тужбени захтев за исплату износа од 1.200,00 динара, износа од 140 евра и износа од 22.500,00 динара. Првостепени суд је наведене захтеве усвојио. Другостепени суд је преиначио првостепену пресуду и одбио тужбени захтев за исплату износа од 1.200,00 динара и 140 евра који износи представљају вредност предмета спора која се ревизијом тужиоца побија.

Одредбом члана 394. став 2. ЗПП у вези са чланом 23. став 3. Закона о изменама и допунама ЗПП, ревизија у имовинскоправним споровима није дозвољена ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Како је вредност предмета спора која се ревизијом побија испод законом прописаног ревизијског цензуса, ревизија тужиоца није дозвољена.

У конкретном случају нема места примени одредбе члана 403. став 2. тачка 2. важећег ЗПП на коју се ревидент позива, јер се наведени закон у конкретном

случају не примењује имајући у виду одредбу члана 506. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11) и одредбу члана 23. став 1. Закона о изменама и допунама ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 55/14).

На основу изложеног и члана 404. релевантног ЗПП, Врховни касациони суд је одбаио ревизију тужиоца као недозвољену.

**Председник већа-судија,
Бранислава Апостоловић,с.р.**